

Kära syskon, Kan ni ibland känna det som om ni har svårt att förstå Guds handlande? Har du någon gång ifrågasatt Gud där du kan känna dig som ett frågetecken.

- Ibland så förstår vi inte varför Gud gör som han gör där livet kan kännas som baksidan på en persisk matta där allt kan verka rörigt.

Men vi kan lita på Gud. Han är god och har allt i sin hand. Här i församlingen så håller vi på och går igenom Romarbrevet som handlar om **Evangeliets kraft till frälsning och förvandling.**

- I Rom 1-4 så har vi sett hur vi oförtjänt blir frälsta av nåd.

I Rom 5-8 hur vi i gensvar till evangeliet ska leva av nåd. Och just nu så befinner vi oss i Rom 9-11 där Paulus ger ett försvar av Guds nåd.

- Detta är en text som för många kan vara svår att ta till sig, inte för att det är så svårt att se vad den säger, men just för att den tar upp sanningar som kan vara svåra att greppa.

Romarbrevet 8 slutade med några av dom mest fantastiska löften hur ingen eller ingenting kan skilja oss från Guds kärlek.

- Men säger Paulus kritiker: Motsägs inte detta av varför så få judar kommer till tro. Har inte Gud misslyckats med sina löften till sitt folk?

Om Gud inte håller sina löften till etniska judar, hur kan då hedningar och judar som kommit till tro lita på att Gud kommer uppfylla sitt löfte i slutet Rom 8 och bevara dom till slutlig frälsning?

- I Rom 9-11 så svarar Paulus på ett antal invändningar som hans kritiker har mot evangeliet och Guds handlande.

I Rom 9 så visar Paulus på att Guds ord inte har misslyckats utan att Gud har rätt att välja löftets barn.

- Han säger i Rom 9:6 **Detta inte sagt som om Guds ord skulle ha slagit fel. Alla som härstammar från Israel är nämligen inte Israel.**

Så bara för att någon är född etnisk jude betyder inte att man nödvändigtvis är del i det andliga Israel.

- I Rom 9 så visar Paulus på Guds rätt att välja löftets barn. Av Abrahams avkomma så valde Gud Jakob och inte Esau, Isak och inte Ismael av hans nåd trots att dom förtjänade motsatsen.

Sen svarar Paulus på ytterligare två invändningar:

- Är då inte detta orättvist vilket han svarar med att ge exemplen med Mose och guldkalven och Mose och Farao att Gud trots att vi alla förtjänar hans vrede och dom har rätten att vara barmhärtig mot vem han vill.

Och sen så svarar Paulus på anklagelsen hur Gud då kan hålla oss ansvariga där frågan vänds till oss. Vilka är vi att anklaga Gud?

- Paulus säger: Har inte Gud som skapare rätten att göra vad han vill.

Och sen så kommer det underbara löftet hur löftet till Abraham expanderas och börjar gälla alla som tror på Jesus antingen man är jude eller hedning.

- Och sen så lovade Gud att en kvarleva, en rest av etniska judar skulle komma till tro.

I slutet på kapitel 9 och i kap 10 så svarar Paulus på frågan varför så många av hans landsmän inte kommit till tro.

- Att dom i stället för att ta emot den utlovade Messias, Jesus i tro genom gärningar försökt förtjäna frälsningen.

Rom 9 och 10 avslutas med hur majoriteten av judar inte lytt evangeliet och inte kommit till tro och hur Gud räckt ut sina händer mot ett olydigt och trotsigt folk.

- Detta leder oss till Romarbrevet 11:1-32 som vi la märke till förra veckan där Paulus ställer frågan. Har Gud då förkastat sitt folk vilket han bestämt svarar: Verkligen inte!

Han visar på att han själv är ett livs levande exempel på att Gud inte har förkastat etniska judar utan är mäktigt verksam att frälsa.

- Och sen så får vi ett exempel till med Elia som trodde att han var ensam, men så får vi se överraskningen hur Gud hade bevarat 7000 män som inte böjt sina knän för avguden Baal och precis på samma sätt har Gud i denna tid en rest, en kvarleva av etniska judar säger Paulus.

Här så har vi överraskningen av Guds nåd, hur det finns fler än Elia trodde och också hur Gud i denna tid har utvalt en rest en kvarleva av hans nåd.

- Men i Rom 11:7-10 så ser vi hur dom utvalda judarna nått frälsningen, men hur dom andra som försökt att vinna och förtjäna frälsningen blivit förhårdade.

I Rom 11:8-10 så förklarar Paulus hur dom som förkastat evangeliet blivit straffade och det kan tyckas när man läst denna text som om Gud har förkastat dom för evigt.

- Men säger Paulus i Rom 11:11-15 verkligen inte! Deras fall har kommit så att frälsningen skulle komma till oss hedningar.

Detta är precis vad vi ser i Apostlagärningarna. När Paulus predikat för judarna och dom flesta började förkasta evangeliet så vände han sig till hedningarna.

- Så judarnas fall ledde till frälsning och andlig rikedom för hedningarna. Men det stannar inte där.

Syftet varför hedningarna skulle komma till tro var inte bara för deras, för vår skull utan för att väcka avund hos judar.

- Att dom på ett positivt sätt när dom ser våra liv ska bli avundsjuka på oss och vilja ta emot evangeliet.

Paulus sa att om deras fall lett till rikedom för hedningarna, hur mycket mer ska då inte deras upptagande och fulla antal bli det.

- Det kommer föra in den nya tiden med uppståndelsen från dom döda.

I församlingen i Rom så fanns det oenighet och splittring mellan judar och hedningar där hedningar frestades att börja se judar som kommit till tro som andra klassens medborgare i församlingen.

- Och där man frestades att se icke kristna judar som hopplösa fall.

Det är detta Paulus bemöter i Rom 11:16-32 där han fokuserar på att hedningarna inte ska förhäva sig, inte tänka för högt om sig själva och inte vara högmodiga.

- Hedningar har inte ersatt judar och vi ska inte förhäva oss själva. Vi har genom Guds nåd blivit inympade och del i Guds folk som består av både troende judar och hedningar.

Om Gud kunde inympa oss så kan han också frälsa etniska judar och Gud kommer se till så hela Israel, alla som kommer till tro på Kristus bland judar kommer bli frälst.

- Och vi hoppas och ber att det skulle bli en stor väckelse bland judar i den sista tiden. Så Gud har en frälsande plan att visa barmhärtighet för etniska judar. Han har inte förkastat sitt folk. [paus]

Hur ska vi då gensvara till allt detta? Kanske du har frågor? Kanske det är saker i Rom 9-11 som du inte förstår.

- Hur kan Gud visa barmhärtighet mot vissa och förhärda andra?

Hur ska vi förstå Guds handlande i framtiden med Israel? Hur ska vi förstå situationen med dom judar som inte tror?

- Samtidigt som dessa kapitel med Paulus försvar av Guds nåd kan vara svåra att greppa och smälta så ser vi också överraskning med Gud nåd.

Elia trodde att han var ensam, men Gud hade 7000 män och har också en rest av etniska troende judar i dag.

- Gud har inte övergett sitt folk och kommer visa nåd och barmhärtighet mot många judar som kommer komma till tro.

Och vi hedningar som en gång var långt borta har nu fått bli del av Guds folk. Vi har fått nåd.

- Vad borde det då leda till? Vad är det naturliga gensvaret till Guds oändliga nåd?

Välkomna att gå med mig till dagens predikotext. Rom 11:33-36 där vi ser hur det naturliga gensvaret är tillbedjan.

- Paulus skriver:

**33 O vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud!
Hur outgrundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar!**
**34 Vem har förstått Herrens sinne? Eller vem har varit hans
rådgivare?**
**35 Eller vem har gett honom något först så att han måste
betala igen?**
**36 Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är
äran i evighet. Amen.**

[Bön]

- Denna text är ett gensvar till Rom 9–11 som knyter an till hela Romarbrevet.

Du kanske inte förstår allt i dessa kapitel, det kanske är svårt att greppa, men det pekar på att Gud är större, mäktigare, underbarare och hans vägar går långt bortom vad vi fattar vilket bör leda oss till tillbedjan.

- Samtidigt som detta är sista predikan i vår serie över Romarbrevet innan vi tar ett uppehåll över sommaren från denna serie så är det också den första av fyra predikningar gällande bön där vi kommer fokusera på tillbedjan.

Nästa vecka blir det en predikan om bekännelse av synd och därefter om tacksamhet följt av en predikan om förbön.

- I dag så ska vi lägga märke till tre saker i vår text. För det första i vers 33 **Hur outgrundlig Gud och hans frälsningsverk är.**

Vad menar vi då med detta? Låt oss läsa v. 33:

- **O vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud!
Hur outgrundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar!**

Paulus börjar med att beskriva Gud i relation till hans handlande.

- Han talar om djupet på Guds rikedom, djupet på hans kunskap och djupet på hans vishet.

Tänk er ett kassavalv med rikedomar. Du kommer in i ett rum fullt med skatter och så inser du att vad du sett bara är som vi säger "toppen på ett isberg".

- Under dig i ett berggrum finns våningar efter våningar ner i marken fullt med skatter.

Här så talar Paulus inte om fysisk rikedom, utan om frälsningens rikedom som i Rom 11:12 genom judarnas fall har kommit hedningarna till del.

- Och om deras fall har lett till rikedomar för hedningarna, hur mycket mer ska då inte deras fulla upptagande, deras fulla antal bli det då vi får se frälsningen i full blom och uppleva uppståndelsen från de döda där vi för alltid får vara med Gud.

Det finns såna djup i frälsningens välsignelser så att vi bara skrapat på ytan av Guds underbara frälsningsverk, både dåtid, nutid och framtid.

- Det är som Ef 1:3 säger att vi har blivit välsignade med all den himmelska världens andliga välsignelser i Jesus och syftet är tillbedjan.

Vi borde vara de mest tacksamma och glada människorna i världen. Vi har inte fått jordiska rikedomar som kommer försvinna när vi dör.

- Vi har eviga andliga rikedomar och vi har bara skrapat på ytan av vad det betyder i Guds frälsningsplan för judar och hedningar.

Det är som Rom 10:12 säger: ¹² **Här är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har samme Herre, och han ger av sin rikedom till alla som åkallar honom.**

- Kära kristen, du har fått del av denna rikedom där du blivit del av Guds frälsningsplan. Detta borde leda till glädjefylld tillbedjan.

Det andra vi ser i v.33 i djupen på Guds frälsningsplan är Guds vishet. Detta i hans plan att frälsa ett folk av både judar och hedningar för hans ära.

- När det gäller Guds frälsningsplan så kanske vi har svårt att förstå Guds handlande. Men Gud är Gud och han är allt igenom god, kärleksfull och vis.

Och det finns djup i hans vishet som går bortom vad vi kan förstå. Ibland så kan vi känna det som om vi står på baksidan av när någon knyter en persisk matta där det ser rörigt ut, men så på framsidan så formas ett vackert mönster.

- Du kanske tycker att det är svårt att förstå Rom 9-11, du kanske har svårt att förstå varför saker händer i ditt liv.

Men i Guds allt igenom godhet och vishet så även om vi inte alltid förstår varför och hur Gud verkar så formas andligen ett vackert mönster.

- Skulle vi ha facit i hand, skulle vi ha slutresultatet framför oss så skulle vi se Guds skönhet i hans plan, men just nu så kanske det verkar rörigt från ditt perspektiv.

Men vi kan lita på och veta att i Guds vishets djup i hans frälsning så formar han skönhet och samverkar allt till det bästa för dom som älskar Gud och är kallade efter hans beslut så att vi ska bli lika hans Son (Rom 8:28-29).

- Vi ser också detta i v. 33 i djupen av Guds kunskap. I Rom 8, 9, 10 och 11 så ser vi det i utkorelsen att Gud som i Rom 8:29 och Rom 11:2 har valt att i förväg känna människor och ett folk som sina.

Detta så att vi blir frälsta och lär känna Jesus i en levande relation med honom som hans folk för alltid.

- Vår vision som församling är: "Vi vill lära känna Jesus och göra honom känd bland alla folk".

Gud har uppenbarat det vi behöver veta, men djupen i honom går långt bortom vad vi kan förstå och greppa. Det blir föremål för tillbedjan.

- Paulus brister i slutet på v. 33 ut: **Hur outgrundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar!**

Här så säger Paulus samma sak två gånger han prisar Gud för hans underbara frälsningsplan som går långt bortom vad vi kan förstå eller greppa.

- Det är som Jesaja skriver i Jes 55:8-13 efter att ha gett en inbjudan att komma och äta och dricka av frälsningens välsignelser.

⁸ Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. ⁹ Nej, liksom himlen är högre än jorden, så är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar. ¹⁰ Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, ¹¹ så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag sänt det till. ¹² Med glädje ska ni dra ut, i frid ska ni föras fram. Bergen och höjderna ska brista ut i jubel inför er, markens alla träd ska klappa i händerna. ¹³ I stället för törnsnår ska cypresser växa upp, i stället för nässlor ska myrten växa upp.

Det ska bli till ära för Herren, ett evigt tecken som inte ska utplånas.

- Må vi stanna upp och tänka på och beundra Guds frälsning även när vi inte förstår för hans plan är så mycket större än vad vi kan greppa. Djupen av Guds frälsningsplan är för oss outgrundlig och ofattbar.

Kära broder, kära syster du kan lita på Herren även när du inte förstår och du kan stå förundrad över djupen på frälsningen och Guds överflödande nåd.

- Du behöver inte förstå allt. Men låt oss tillbe Gud för frälsningens rikedom, hans vishet och godhet som stavas J-e-s-u-s.

Jesus i vilken hela Gudomens fullhet bor i kroppslig gestalt som Kol 2:9 talar om och som Kol 2:3 säger att i honom är vishetens och kunskapens alla skatter gömda.

- Han är vår rikedom. Han har blivit till vishet (1 Kor 1:30) och kunskap för oss. Han som är vår skatt.

Det är i honom alla Guds löften fått sitt ja och amen (2 Kor 1:20) för att Gud ska bli ärad genom oss. Så låt oss tillbe honom

- "Ge Jesus äran, lovsjung natt och dag han är segerns Herre, sjung halleluja"

[Paus]

Vi har nu för det första lagt märke till hur outgrundlig, hur ofattbar Gud och hans frälsning är och hur det bör vara föremål för vår tillbedjan.

- Låt oss för det andra lägga märke till hur Paulus expanderar och förklarar detta i v. 34-35 genom att jämföra Guds storhet och människans litenhet.

34 Vem har förstått Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare? 35 Eller vem har gett honom något först så att han måste betala igen?

Här så har vi två citat från GT och tre frågor som alla knyter an till djupet av Guds rikedom, vishet och kunskap.

- Här så jämförs vår litenhet och begränsning med Guds storhet.

Först ut kommer ett citat från Jesaja 40:13 som vi läste i början på mötet där dom två första frågorna i Rom 11:34 lyfts fram.

- I kontexten i Jesaja 40 så lovar Gud att frälsa sitt folk tillbaka från den väntade fångenskapen i Babylon.

Israel känner sig så liten och så svag och är fylld av fruktan och tvivel i jämförelse med Babylons styrka.

- Hon ifrågasätter Herren men han lovar att uppfylla sin frälsningsplan för Israel.

Nationerna i jämförelse med honom är som en droppe i en spann eller ett dammkorn i en vågskål.

- Det är i denna kontext Paulus citerar för första och andra frågan i v. 34 **34 Vem har förstått Herrens sinne?**

Vilka är vi att ifrågasätta Guds plan. Detta knyter an till djupen på Guds kunskap. Vem har förstått Herren sinne?

Gud har uppenbarat det vi behöver veta. Men vem har förstått djupen på Guds kunskap, hans sinne? Ingen.

- Vilka är då vi att ifrågasätta Guds plan, vägar och syfte? Kära vänner vi kan lita på Gud. Han vet vad som är bäst och samverkar allt till det bästa.

Den andra frågan i Rom 11:34 kommer också den från Jes 40:13
Eller vem har varit hans rådgivare?

- Hur benägna är inte vi att ifrågasätta Guds handlande, speciellt när något svårt äger rum.

Men Gud behöver inte Daniel som sin rådgivare och det kan vi tacka honom för.

- Gud är allt igenom vis. Även när du och jag har stora frågetecken kring vad som händer så har han allt i sin hand och är allt igenom vis.

I sin vishet så är han både suverän, han förmår, men han är också god och gör det som är bäst. Även när du och jag inte förstår.

- En man som förståeligt hade svårt att förstå detta var Job som råkade ut för oförtjänt lidande.

Han hade dom "bästa vännerna" som var så "uppmuntrande och förstående" i hans lidande där dom felaktigt anklagade honom.

- Och i sitt lidande så börjar Job ifrågasätta Guds handlande och hans vishet där Gud svarar honom med att ställa mer än 60 frågor till Job.

Vi läste flera av dom innan i gudstjänsten. Och det är ifrån Job 41:2 [vers 11 på engelska] som den tredje frågan här i Romarbrevet 11:35 kommer ifrån:

- ³⁵ **Eller vem har gett honom något först så att han måste betala igen?**

Gud står inte i skuld till oss. Det är inget vi gett honom som gör att han är skyldig oss något.

- Men där emot står vi i skuld till honom för frälsningens rikedom. Han har gett oss det mest dyrbara, sin Son, när Jesus klev in och betalade priset för vår synd.

Vi kan inte förtjäna att bli räddade, utan frälsningen är helt en Guds gåva.

- Det är som Ef 2:8-9 säger: **⁸ Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, ⁹ inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig.**

Gud står inte i skuld till oss, men vi har en enorm syndaskuld inför honom som Jesus genom sitt blod betalade av för alla som tror.

- Det spelar ingen roll hur många synder eller hur allvarliga synder du begått. Det finns förlåtelse för alla, även dig om du vänder dig bort från din synd till Jesus och förtröstar endast på honom för din räddning.

När vi förstår hur stor Gud är. Vilket djup av rikedom och vishet och kunskap det finns i Gud och hur vi fått del av hans nåd då borde det leda till tillbedjan.

- Vi kan förstå det Gud har uppenbarat för oss, men vi kan inte greppa djupen av hans outgrundliga domar, hans ofattbara vägar.

Likt Job när vi inte förstår varför eller hur så borde det tysta våra munnar och vi borde erkänna att han är Gud och vi är inte är det.

- Det borde leda till att vi i ödmjukhet tillber Gud och inser för det tredje i v. 36 **Gud som allts ursprung, medlet och målet för hans ära.**

36 Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är äran i evighet. Amen.

- Här så ser vi för det första Gud som allts ursprung. Det är han som har skapat allt, det är han som har frälst oss. Vi får prisa honom för att vi finns till.

Jak 1:17 säger ¹⁷ Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan. Det kommer ner från ljusens Far, som inte förändras eller växlar mellan ljus och mörker.

- Det är från honom allt det goda kommer. Han är inte bara källan till allt gott. Det är också genom honom allt det goda uppehålls. Han är medlet.

Genom hans försyn, hans heliga, visa och mäktiga bevarande och styrande av hans skapelser och deras handlingar så upprätthåller Gud allt.

- Det är honom vi har att tacka för att vi andas. Det är han som är frälsningsplanens ursprung, medlet som ser till att den kommer verkställas, men han är också målet för allt som är för hans ära.

Han är syftet varför vi är till och andas att få förhårliga och åtnjuta honom för evigt.

- Gud är målet med våra liv. Det är det som är syftet med Guds frälsningsplan att leda till tillbedjan.

Att Judar och hedningar får förenas i lovpris över Guds storhet och nåd. Och det är detta som är målet med mission och evangelisation att Gud ska bli ärad.

- Det var detta som var Paulus mål med Romarbrevet att förena kristna judar och hedningar i Paulus mission att nå det på den tiden onådda Spanien för att som han skriver i Rom 1:5 föra människor av alla folk till trons lydnad för hans namns skull.

För Guds äras skull, att Gud skulle bli tillbed och ärad.

- Det är som John Piper har sagt

”Mission är inte kyrkans yttersta mål. Tillbedjan är det. Mission finns eftersom tillbedjan inte gör det. Tillbedjan är det yttersta, inte mission, eftersom Gud är det yttersta, inte människan.

- När denna tidsålder är över, och de otaliga miljonerna av återlösta faller ner på sina ansikten inför Guds tron, då kommer mission inte längre att finnas. Det är en tillfällig nödvändighet. Men tillbedjan består för evigt.”

Det är detta som är målet med allting. Tillbedjan att Gud får äran i all evighet.

- Du kanske har svårt att förstå vissa saker i Rom 9-11, du kanske har svårt att ta till dig och greppa allt i dessa kapitlen.

Men målet med dom är inte att vi ska förstå varje aspekt av Gud utan att förundras över hans storhet och överflödande nåd och likt Job att ödmjukas och i förtröstan tillbe Gud för djupen av hans rikedom, vishet och kunskap.

- **33 O vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar! 34 Vem har förstått Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare? 35 Eller vem har gett honom något först så att han måste betala igen? 36 Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är äran i evighet. Amen.**